

1893

SENDER

Johanne Larsen

RECIPIENT

Laura Warberg

FACTS

Document type:

Letter

Language:

Da

Date explanation:

Brevet er udateret. Det er afsendt fra Nislevgaard, hvor Johanne Warberg var i huset i begyndelsen af 1893.

General comment:

Johanne Warberg var i 1893 i huset på Nislevgaard ved Otterup. Christine Warberg/Mackie og Thomas Bredsdorff blev ikke gift. Det foregående år var hun forlovet med Leonard Holst. Alhed g. Larsen var i 1893 kæreste med og måske forlovet med Harald Balslev.

Sender's location:

Nislevgaard

Mentioned people:

Agnes Berthelsen, Nislevgaard

Thomas Bredsdorff

Alhed Larsen

Christine Mackie

Archive:

Warberg Kertemindes egns- og

Byhistoriske Arkiv BB 2023

Trykt udgave:

Nej

Provenance:

Testamentarisk gave fra Laura

Warberg Petersen til Østfyns Museer

TRANSCRIPTION

Nislevgd. Fredag Morgen

Kæreste Mor!

Tak baade for dit Brev og for begge Pakkerne! Jeg fandt en herlig Løsning på Morgenkjolespørgsmålet, idet jeg nemlig havde min anden grønne Kjole herhenne, det vidste jeg slet ikke af, den er ganske hel, og med hvid Krave til til den rigtig pæn ud; Fru Berthelsen sagde, at man kunde se, Carl og jeg var i Slægt, for han brugte ogsaa at tage sine aflagte Klæder til Nåde igen, naar de havde hængt en lille Tid.

- Du kan tro, jeg blev glad ved at se, at du selv var på det rene med at Forholdet mellem Th. og Chr. ikke er, som det skal være; jeg havde gruet for, hvad I vilde sige, naar det en Gang skulde siges Jer. Ja, det er ikke morsomt, det har du Ret i, men for Resten tager du det jo storartet, det har sikkert lettet på Chr. at faa dit Brev; den lille Stakkell, hun har gaaet meget igennem, kan du tro; hun har næsten ment, at naar hun nu hævede denne Forlovelse, var det vel det samme som at blive helt forstødt fra sit Fædrenehjem, og at ingen vilde have med hende at gøre mere. Ja vist er hun koket, det kan ikke nægtes, men så gaar hun såmænd til Gengæld da noget igennem på det Omraade; hvorfra tror du al hendes Sygelighed og Sløjhed i denne Vinter er kommen uden fra al hendes Sorg og Spekulation.

De to Mennesker har efter min Mening aldrig været lykkelige sammen; da jeg i Fjor Paaske så dem sammen, tænkte jeg ved mig selv, at her var noget galt fat – det gale har jo været, at de i et og alt ikke passede sammen.

Thomas er jo god og rar, og paa sin Maner ogsaa et betydeligt Menneske, men jeg tilstaar, han er en ganske anden, end jeg havde troet – og vel ogsaa end hun havde troet, havde hun vidst, at de således var uens i hvert evige eneste Punkt, så havde hun vel indset det farlige i en Forlovelse. Det vilde jo blive den rene Ruin for dem begge, om de blev gifte. ----- Hvad mener du med, at du venter alt muligt af Alhed på det Område - hun er da ikke så expedit, at hun alle["re" indsat over linjen]de har en hævet Forlovelse på Stabelen? Ja, Mor, Livet er en Strid – helt igennem for alle Mennesker; har man det ikke på den ene, så har man det på den anden Facon, har man tilfældigvis ikke Sorger for sig selv, så har man det for andre.

Du faar ikke mere denne Gang, jeg maa ned til mine Morgenarbejder. Endnu en Gang Tak for Sendinger.

Et Kys fra Junge

[på bagsiden skrevet på hovedet] Mor!

Nislevj. Fredy Morgen

Seeste Mor!

Sak laade for dit Blev og for begge
Pakkerne! for antt en herig
Løsning på Morgenskjalespørgsmålet
idet j' nemlig haade min anden
grønne Kjak her herne, det vidt
jeg det ikke af, den er ganske hel
og med brede Skraver til til den
rigtj på en tid; Fri Berthelsen sagde
at man kunde se, Carl og var i
Slagt, for han brygte ogsaa at tage
sine aflygte Klader til Hæde igen
naar de haade drangt en lille Tid.

— Du kan tro, j' blev glad ved
at se, at du selv var på det ene
med at Forholdet mellem Th. og
blev ikke en, som det skal være, j'
haade gruet for, hvad Vildt sig,
naar det en Gang skuld siges
for. Ja, det er ikke moment,
det kan du Væst i, men for Ruten

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Tager du det jo stærkt, det har
stærkt luttet på sig at faa dig
Nils, den lille Hakkel, som har
gaaet meget igennem, han der
tro, han har været vant, at
naar det nu er blevet denne
lovelse, var det vel det samme
som at blive helt forstødt fra
sit Fædrebyrum, og at ingen
vild have sket herude at gøre
på vist er han kaget, det kan
vælte, men så gaaer han
til Skoledet da noget igennem
på det Banaade, hvorfor tror
du al hendes Sygeligt og Højtid
i denne Tint, er, kongen uden
fra de hendes Sang og Skidation
de to mennesker har alle sin
Mening, aldrig været lykkelige
sammen, da jo i sin Paaske
så den sammen, tænkt jo vel
dels at her var noget galt, fast
— det gal, har jo været at de i
et og alt ikke gatted sammen
Thanas er jo got og lavt, fra
sin Gnaner og et betydeligt

Menneske, men jo tabte, han er en
ganske anden, end jo havde troet
— og vel gaaer end her havde troet,
han der hånd hin. vidst, at de således var
i en Forlovelse. Det vilde jo blive
den ene Kvinde for den begge, an
de blev gifte. — I vad men
du vist, at du ventet alt muligt
af Alhed på det Banaade —
hvor du da ikke så expedir
at her allede har en lovet
Forlovelse på Hællene? ja, hvor
dinet er en Strid - helt igennem
for alle mennesker, har man det
ikke på den ene så har man det
på den anden Fagor, har man
tilfældigvis ikke Løse for sig selv,
så har man det for andre
du faar ikke mere sinning
Sang, jo man vist til mine Sang
allegden. Endnu en Sang Tak
for Sendinger.
Et Stykke fra Junge

BB2023

Mær!